

Mei 02, 2025

Heshima Mara Mbili: Dada Pacha Wanaoitwa Valedictorian and Salutatorian katika Shule ya Upili ya Stephenson

Mapacha wawili Aissa na Carissa Swope wamekuwa wakishindana mara kwa mara ili wakuwe bora zaidi, haswa kielimu. Walijiwekea lengo la kuwa miongoni mwa asilimia 10 ya juu ya darasa lao la kuhitimu. Sio tu kwamba walitimiza hilo, lakini bidii ya mapacha hao na mafanikio ya kitaaluma yaliwafanya wapate nafasi mbili za juu katika darasa la kuhitimu la 2025 la Shule ya Upili ya Stephenson.

Carissa aliitwa mwanafunzi wa kiwango cha kwanza, akimshinda "dada yake mkubwa," Aissa, ambaye aliitwa mwanafunzi wa kiwango cha pili wa darasa. Aissa ndiye pacha mkubwa kwa dakika nne. Mapacha hao wamekuwa wakishindana na kujitahidi kufanikiwa, kwa hivyo haikushangaza kuwa walikuwa wanafunzi bora wa darasa lao.

"Tumekuwa washindani kila wakati, kwa hivyo imekuwa mbio za kufikia kiwango cha juu, lakini sio nambari ya kwanza na pili pekee, ni asilimia 10 ya juu ya darasa," Carissa alisema. "Sasa, nitasimama karibu na dada yangu, na sote tutaweza kutoa hotuba. Ni baraka na nimefurahi sana."

"Imekuwa safari ndefu," Aissa alisema. "Daima tumekuwa tunataka kuwaonyesha watu kwamba tunaweza kufanya mambo au kwamba sisi ni werevu, na ninahisi kama huenda watu wametupuuza kwa sababu labda ni kwa sababu wazazi wetu. Ni vizuri kupata utambuzi huo kwa hakika. "

Safari ya mapacha hao wenye umri wa miaka 17 ya kuwa katika kiwango cha kwanza na pili haikuwa rahisi. Wazazi wao ni viziwi, na wasichana walikuwa na wajibu wa kuhakikisha mawasiliano wazi kati ya wazazi wao na umma. Wakati mwingine, wakalimani hawakupatikana wakati wa mikutano ya wazazi na walimu, na wasichana walilazimika kutafsiri kwa ajili ya wazazi wao. Walipokuwa wadogo na wakishiriki katika bendi na klabu ya glee, wazazi wao walikuja na kuwaunga mkono, wakijua hawawezi kusikia muziki.

"Tunawashukuru daima kwa kuja kwenye maonyesho yetu," Carissa alisema. "Walifanya sawa na mzazi yeyote anayesikia. Ninahisi kama [mafanikio yetu] yanawathibitisha watu kwamba kwa sababu tu ni viziwi haimaanishi kwamba hawawezi kulea watoto werevu ambao wamefanikiwa."

Licha ya tatizo lao ndogo, wasichana bado walipata njia ya kupeana changamoto na kufanya bora ndani na nje ya darasa. Waliifanya kuwa dhamira yao ya kuhamasishana kufanya vizuri, hata wakati hawakutambua kuwa walikuwa wakihamasishana.

"Daima tunasaidiana ili kuwa bora zaidi," Aissa alisema. "Kama sikuwa naye kama pacha, labda nisingekuwa katika kiwango cha pili. Nilipokuwa sitaki kufanya kazi fulani, [Carissa] alikuwa akinitazama na kusema, 'Unamaanisha nini? Unahitaji kufanya kazi hii. Kisha niseme, Sawa. Kwa hivyo, bila shaka amekuwa mchochezi wangu mkuu, hata kama wakati fulani hataki kunisaidia."

"Sikujua hata kwamba alihisi hivyo, kwa sababu amekuwa mchochezi wangu kila wakati," Carissa alisema.

Mapacha hao walishindana sana hivi kwamba wazazi wao walihakikisha kwamba walikuwa katika madarasa tofauti katika shule ya msingi.

“Ingawa hatukuwa na kazi sawia kila wakati, tulijua kwamba haijalishi mwalimu wa darasa ni nani, tulitaka kupata A moja kwa moja,” Carissa alisema.

Walipofikia umri wa kuchagua madarasa yao, mapacha hao walichagua kozi sawia ili wasaidiane kuwa tayari. Wanapanga kuhudhuria chuo kimoja, Chuo Kikuu cha Emory. Carissa ananua kusomea sayansi ya neva na baiolojia ya tabia ili kuwa daktari wa matibabu ya familia, na Aissa atasomea baiolojia ili kuwa mtaalamu wa unusukaputi. Wazazi wao walimhimiza Carissa kusomea matibabu ya familia na, wanatumaini, atafungua hospitali yake siku moja.

“Nimekuwa nikitaka kufungua hospitali yangu na iweze kufikiwa kwa sababu wazazi wangu walikuwa wanaachwa wakisubiri kwenye miadi ya daktari au wanakosa kuwa na mkalimani, na kulazimika kuandika mambo muhimu-maelezo muhimu ya matibabu,” Carissa alisema. “Kwa hivyo, nataka kuwa na hospitali yangu ili nihakikishe kuwa inapatikana, ina wakalimani, na ina vifaa vya watu ambao wanaweza kuwa walemavu au wanaozungumza lugha tofauti.”

Chochote kitakachotokea baadaye, Aissa na Carissa watasaidiana kila wakati katika safari yao ya baada ya kuhitimu.

“Kwa kuwa na pacha, daima kuna mtu wa kuegemea, haijalishi hali ilivyo,” Carissa alisema. “Kunapokuwa na changamoto au maisha yetu ni magumu, tunaweza kulia pamoja na kukabiliana nayo pamoja.”

“Daima kuna mtu wa kushiriki mawazo naye na kubaini chaguo sahihi, njia iliyo sahihi kwetu,” Aissa alisema.

XXX